

भरा दी

पुराण

विष्णुदासनामाकृत

४१०/पु ८०

ड. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४१०/पु. ८० (५४३)

ग्रंथ नाम

भारत.

विषय

कथा-पुराणे.

॥ श्रीसप्तशतारंभः ॥

॥ श्रीगुरुराजगणपतये नमः ॥ श्रीवारदाहसबाहनेवागे ॥
॥ स्वयं नमः ॥ भारथ ॥ श्रीसप्तशतारंभः अकथाजगिजे ॥

श्री गणाधिपतये नमः ॥ श्री शारदाहंसवाहने नमः ॥ श्री गुरुभूतिजय
ति ॥ निर्विघ्नमस्तु ॥ श्रीरक्त ॥ ॐ नमो भगवते ॥ वेदशास्त्रपुराणा
सकलविद्याजेकारणे ॥ ह्याच नमो चरण ॥ श्री कृष्णवत्सांगेन ॥ ५ ॥ पंडव
कौरवविरोधु ॥ यथुनीयावैरमन ॥ पुढे होयिले तोत्रवध ॥ हा करणी
श्री कृष्णाची ॥ २ ॥ भारतीवैवध्या इकती ॥ तयाचा ब्रह्महत्या नाश
ती ॥ वेशपायनुज नोजया प्रति ॥ सांगी परियसि ॥ ३ ॥ हा जपरिये सिद्ध
ज्याच्या कथा ॥ कौरवपांडवी विषय ॥ भूलिले ती कैसे राज्य करि
तां ॥ मगलमस्तु करणाते पावे ॥ ४ ॥ श्री कृष्णु अंगीकारिले पांडवासी
तोमार बिल ॥ उभाराहो नि कोरवासि ॥ ते कथावर्तली कैसे ॥ ते परियसास्त्रो
जन हो ॥ ५ ॥ अभिमन्याचा विवाहला ॥ मग श्री कृष्णु वैरासि आला

तोये। पुनि पांडवासि भेटे ला। तव काये करिता जाइ ला। ॥ श्री कृष्ण बो
ले धर्मसी। नष्टाचार्य सरे लवनवासी। राज्य जिंता कौरवासी। असा तुझी
सुखेसी। ॥ ७ ॥ ऐसे गुरु पूजि वचन। धर्म औ कवि चारुण। आता कौरवासि सि
ष्टाई करण सर्व भेस। ॥ ८ ॥ ऐकोनि श्री कृष्ण वचन। जे सल्लु मचे आशा प्रमाणे।
उभयताचा। बरवा होण। हेचि करि जा ने राया। ॥ ९ ॥ साक्षीसी जाणे कवण अ
से। सर्व हि लुल्लासि ठाउ कअवे। ॥ १० ॥ वाचोनि नदिस। ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ उ
भयतासि तारकु। जे सा करि सिचि वचन। ते सो दोइ लघुना येकु। सत्य जाणो।
॥ १३ ॥ मग श्री कृष्ण आला दुमोधना पोसी। दोण ह्मणे रुषी केसी। कवणा कुंड
बीज केले। ॥ १४ ॥ पांडव पाठ विले होता शान सागर। त्यासि नमानी व गांधा
रु। ह्मणोनि पाठ विले विचारु। अह्मासी। ॥ १५ ॥ पांडव वचन वासि कही ले

आम्हाक
नी

३
 त्याचानचाचार्यसरले ॥ आता राज्य दिधले पाहिजे ॥ तुझी गोत्रिजा आ
 सा ॥ न साकू कुटुंब बल सु ॥ धर्मास ज्येष्ठ उनिज सा ॥ सुखें तुम्ही ॥ १५ ॥
 त्यावरि दुयोधनु बोलें ॥ आम्ही वैराट्यसिंहो तो गेलें ॥ त्याचानचाचार्य ना
 ही सरलें ॥ झळेतो निज ॥ १६ ॥ तरिका ये सांगो मदसूदना ॥ तेथे आम्ही के
 ली विद्वं ना ॥ घालो निमोहन साखला ॥ दाल्त्रवस्त्र हरलें ॥ १७ ॥ तरिका गे
 युध बहु जाहली ॥ परिहाकरणी नाही केली ॥ जल्लो जाहलें झळो
 नितियेवेली ॥ साभिमाने बोलिलो ॥ तरि हो ये अनता विमरण ॥ परिज्य
 नाहि देणें ॥ संग्राम करणे विण ॥ आहो आपुलें ॥ १८ ॥ सावरि श्री कृष्णु बो
 लतां तुम्ही ॥ कां संग्रामु केला नाही ॥ सात क्षेपिसि नग केला पाहीं ॥ ए
 कला पार्थ ॥ १९ ॥ तरिका पांडवा संग्राम समंधू ॥ आपि नोह गोत्रिजासि

ब-

पाहि

ध

वधू॥ ऐसे कहण त से मो विंदु॥ दुयो धिनासी॥ २१॥ तुज मँ वै धरु नि ने ले॥ ते तुज अ
जु न सो डबिल॥ बल न विचार सि आ पु ले॥ संग म करी न जण तो सि॥ २२॥
मग देव ह जे श्री षड्रोण॥ तु मी दुयो धिना सि मूणा॥ वृथा का मरणे धरणी॥
बे सि लां सि॥ २३॥ तु मी जिं ता ल पां ड वा सि॥ दा सं शय यो न धर जा मा
न सी॥ कां तु क ले जि वा सि॥ अ म रि गा॥ २४॥ रा ज्य ध म सि ने दा त रि॥
पां च दे रा द्या वा बर व्या प रि॥ ति डि ने दा ल त रि॥ पां च न गर त रि द्या
वी॥ २५॥ ते हि त रि ने दा ल त रि॥ पां च ग्रा म दे झ ड क रि॥ मग दुयो धि न ह
जे तु रा री॥ ऐसे वि न ति प रि ये सी॥ २६॥ सूर्य या अग्नि ला गे मृ ति का॥
ते हि प रि ने दु दे र वा॥ हे आ धि को नि य दु ना य का॥ को प च ट ला॥ २७॥ आ
तु वे शि क वि ले ना पै क सि॥ त रि पु टा ल हो णार ते प रि ये सि॥ अग्नि चो रा

३५

तु मी

५
 रथावरिपाथसिद्धेश्वरी॥ तैराज्यदेसिअचवेवि॥ १५॥ वांमत्पुरे ल देव
 दत्त॥ तेधराज्यदेसीनिभ्रातु॥ जैसेबोलतयाबोलतु॥ तेपरियमा॥ १६॥
 मगश्रीकृष्णतेथेअवस्वरी॥ निद्यालातेथोनिडाडकरी॥ पुढेवर्तिलेकै
 संपरी॥ एजेविष्णुदासुनामा॥ १७॥ प्रसंगपदिलाश्रीकृष्णपेपामस
 श्रीलक्ष्मीकांतानमः॥ देवहृजेधर्माती॥ आवयेसांजिलेंतयापासी॥
 मीगान्हातोभीनअर्जुनासी॥ तेतुकासिराज्यनेदी॥ १८॥ तेंमृणतीश्रीकृ
 ष्णनाथा॥ अक्रसिकायेपूसतेरु॥ येथिलतुमव्याचिनासि॥ तेविकर
 ॥ १९॥ धर्माचीआशाकारण॥ ह्मणुनिवनवाससेविलेदारुणे॥ येवढेंसाहिले
 त्यावपण॥ त्याचेमृजेआशासोडावे॥ २०॥ यापरिश्रीपति॥ तेसिद्धाईनाअ
 धिकति॥ युधेंविणेंराज्यनेदिती॥ जैसेनिगुतिजाहली॥ २१॥ देवहृजेक

५४
धिष्ठिरा॥ पांच हि वै सो नि वि चार॥ सिद्धाचिन मानि ति गांधारु॥ युद्ध करी न
हृषण तसे॥ ५॥ पांच हि वै सो नि ये कांती॥ सांगा वि चारची नि गुती॥ जे अ
सेल तुमचे चिति॥ ते अमक तिसा गो जे॥ ६॥ धर्म ह्मणे श्री कृष्ण नाथा
नल गे जावे ये कांता॥ जे येई ललु न च्य चिता॥ ते चि करू खा निया॥ ७॥ या व
रि बोले भीम देव॥ त्या सा गो नि पाळें वरा॥ ज्या आवचे आमुचे द्यावे॥ ना
ही तरियावे सं ग्रामा मसी॥ नी अता के ली वर वे वि न ति॥ परिते सिद्धा
ना मानि ती॥ तरि सं ग्रामी गदा द्या ती॥ राज्या आवचे व देई न॥ ८॥ त्या वरि
बोलि ला पाथी॥ कस्तु नि गो त्रि जा वा द्या तु॥ नगरा ज्यचे गे॥ ९॥ तबे साह
देव बोले बाबु॥ करावो गो त्रि जा वा यधू॥ ऐसे घडे लस मंधूरा ज्यचे ता॥ १०॥

ॐ
५
त्यावरिबोलिलकुलबोलण॥आनघेंयाचेकुलभूयोकरण॥राज्येआपुले
बेण॥ऐसेजीणेकाये॥४२॥ऐसेआइकोनिबोलणे॥मगबोलिलानाराय
ण॥तुझासिराज्यनाहिकरण॥तरिकापाठविलेअह्मासी॥४३॥तोसूईचा
अग्निलागेमृत्तिका॥तेहितुम्हासिनेदीदेखा॥जरीकोलत्याचासबको
तरिनेदीसर्वथा॥४४॥यावरिबोलिलकुलदर॥अणिकनाहीविचारु
संग्रामीत्यासिसंकारु॥राज्यधरुआपुले॥४५॥तेंहीअह्मासिजेजे
केले॥अनेकउपायरविले॥अह्मासिनेदीदेखा॥मगवांचले
प्राण॥४६॥आमुच्याकरावयासंकारु॥तुहीप्रेमकेउथोरु॥अह्मासार
थीसारंगधरु॥हमणोनिप्राणेंवांचिजे॥४७॥हाआमुबासाकारी॥अन्हीव
धुडुवैरी॥हाचितारिभवसागरी॥हाभवरसाआह्मासी॥४८॥ऐसेबोले

म
सीसेनु॥ त्यावरि बोले अर्जुनु॥ जे आशा देइल नारायण॥ तेचि आवेई
करूं॥ ४४॥ न करिता पित्याचा वचन॥ तयापुत्रा असे पत्तन॥ तेचि के
ले प्रल्लाद जाणे॥ त्यासि दीधला विष्णु भुवन॥ ५०॥ विभीषणे काये के
ले॥ त्यासि लंकेचे राज्या दीधलं॥ विरंजी वितकेलं॥ श्री रामचंद्रें॥ ५१॥ ऐसी
याप्रवृत्ति॥ सांगिजे तांकि ती॥ तरि होई लक्षणती॥ याचें वा करणी॥ ५२॥
हा पापाचा पुंज्य करी॥ पुंज्याचा पाप करी॥ असे ताप्रत्यक्ष अंगीकारी॥ अणिक
नाही दुजा॥ ५३॥ तरि हा आदिपुरुष॥ आमुचा तें वारक॥ परि आजावे
सा लौकिक॥ करणे लागे॥ ५४॥ यापरि श्री कृष्णार्थें॥ लुण्णीतले पंडु
बा सुताते॥ भाटधाडां कोरवाते॥ सुखी हस्तिनापुरा सिजावे॥ ५५॥ दुर्गोध
नासि दूणावे॥ पांडवांचे समग्र राज्ये देणे॥ ना तरि वा वा संग्रामासि॥ मागे
न सरता॥ ५६॥ असे बोले वृकोदर॥ बरवा नीति केली विचारूं॥ सि

गुप्त

(6)

क०

७३८

छाई न मानि गांधार ॥ युध्या या वा सड करी ॥ आन विचार न करितां ॥ ५१ ॥
पाथु ये तो युध्या सि बोला विलातु म्हासि ॥ नयाल तरि पारि ये सि ॥ तो व ये ती लुजा
णा ॥ ५२ ॥ ६ ये से या सि सा गितु ले ॥ तो ह सि ना र सि ओले ॥ पाया ड प ठि न ला
पांडवा चा ॥ ५३ ॥ लाडु को धि ना सि बो लिले ॥ नी स अजु तु युध्या सि बो ला विले ॥ नया
ला तरि गु ज्ये दो वे डी म ले ॥ य म वि ॥ ५४ ॥ अ से दु ये धि न जे को नि प्र ब
लि ला मे नी वे हुं ते ॥ म ग नि रा न दे ॥ मि ॥ सक ल शै न्य पा ला लिले ॥ ५५ ॥
ते वे ली भी म्हा पु ते ये आ जे ॥ ते पा सि बो लिले ॥ य ने पांडा वी भा
ट पा ठ विले ॥ बो ला विले सं ग्रा मा ॥ ५६ ॥ ते वे ली य ने भी म्हा दे व ॥ संग्रा
मा सि तु म्हा जा वे ॥ न जा ता रा ज्ये दो वे ॥ पांडवा सी ॥ ५७ ॥ श्री कृष्ण आ ला
सि छाई सी ॥ तु म्हा न ॥ मानि ता नि पा सी ॥ य ने बो ला विले सं ग्रा मा सी ॥ त
रि मे ले पा हि जे ॥ ५८ ॥ य ने तो नि द्य ति ॥ म हीं ड पुरा यो ती ॥ रण भुरे वा
ज ति ॥ य ने ना द उ ठ ला जं व शी ॥ ५९ ॥ आ ट म्हा ती को र व ना था ॥ पा ठ व

68
आप्तासी॥ दीजे अता॥ जावो नि सांगो श्री कृष्ण नाथा॥ जावि पांथी मिसे
नासी॥ ६५॥ तेवेली मही प्रपुती॥ भरी साधिला अब धारी॥ एण रवा बजे
चिला तया धरी॥ परिमसा॥ ६६॥ अकरा दो निदल भासू॥ तेथे आगा
धारू॥ सात क्षोणि कधि पुरु॥ ऐसे येता ७॥ हा ली तया वेही॥ ६७॥ दो नि
दोन्य जाली उन्मते॥ कोरवो न्य अब जो कित॥ पाथ ते वेदे खिले समस्त॥
गोत्रि जासी॥ ६८॥ हजे गुस स॥ याचा हाणे करावधू॥ जे जे
लाये संमंधू॥ मजरा ज्या चा उन्मते॥ ६९॥ हजे राज्य शरीर॥ हा द्वि
न के स्थिर॥ ऐसे मतां त विचार॥ याचें ते वेही॥ ७०॥ नव हजे पाथू॥ म
जरा ज्या चा चा उन्मते॥ हा विद्या के लिये घातु॥ दोष बहुत बोली
आ असे॥ ७१॥ मग आला धर्म पिसी॥ कंटा लिला पापसी॥ बधु निघा
गोत्रि जासी॥ राज्य कैसे च्याव॥ ७२॥ तं व हजे कधि पुरु॥ हा बरे वाक

(7)

लावि-वारु ॥ कुरु तिगोत्रि जा वासं हारु ॥ सहसारात्मकं नये ॥ ७१ ॥ अ
सि जाहले तया वेली ॥ तव ते ये श्री कृष्ण सिखो ल ॥ बिल ॥ मग ह्या पाता हले जा
अर्जुना सी ॥ ७२ ॥ श्री कृष्ण गा पाथी ॥ तुं का जा हल ॥ सिंदु स्त्रित ॥ ह्यो नि
नले ये कां ता ॥ तिया वेली ॥ ७३ ॥ ते वेरी ह्यो के री ॥ पाथी लो उ प दे री ॥ ह्यो वे
रा ज्यस्तो नि वु न वा सी ॥ असो पा ह तो सी ॥ ७४ ॥ ह्यो आ ता वि आ ता ॥ का म जा
ह ला तु सि या ॥ मग जा ह ला उ प दे री ॥ अ ल रा अ ध्या य गी ता ॥ ७५ ॥ पा थ
दे र व मु र वा श्री त री ॥ चौ दा भु व न द ॥ उ री ॥ अ से दृ ष्टी क री ॥ ह्यो ते त या अ
र्जुना ॥ ७६ ॥ पा र्थ ह्यो ज ग जी व न ॥ ह ल वि आ ला आ मु चि या म ना ॥ म ग स गी
त ले भी म से ना ॥ आ नि यु धि ष्ट रा सी ॥ ७७ ॥ ते ह्यो ति पा थ ॥ जे आ ला तु म
व्या चि ता ॥ ते क रा वा स वे था ॥ ये रू वि वा र न क र ॥ ७८ ॥ म ग वि वा री दार का
रा वो ॥ ह्यो म ही द्र पु री न हो ती ज यो ॥ अ ता कुरु क्षे त्र जा वो ॥ ते थे नां डार ण

चीता

का

३४
रवां ॥ १॥ देव हने पंडु सुता ॥ तुम्हीचा कुल सेना ॥ तिपे भू निकेसी तुम वेगो
॥ २॥ अयो असे जोणा ॥ ३॥ ऐसे सा गित ले पांडु वासी ॥ तुं वंते थो नि
ति घालें परि घसी ॥ पाचारि लोकोर वासी ॥ मग ते तिघ ता जालि ॥ ४॥ मग
हृषी श्रीम संतु ॥ पाताली असे बभ्रु वाहन ॥ त्या सिपाळ वावे सांगोन ॥ तो ये इ
सर्वथा ॥ ५॥ तो ये कलाधनु धरि ॥ कोरावा चोकराल संधार ॥ ऐसे करु नि
घानि धरि ॥ त्या सिबोला उपाठ वि ॥ ६॥ मग आले समस्त कुल दे
त्रासी ॥ ७॥ रवां बरो वित्ता ॥ ८॥ तुं वंते ॥ ९॥ तुं वंते ॥ १०॥ तो भेटिला मद सु
दना ॥ वंदोनि श्री कृष्णाचा चरण ॥ धर्म श्रीमा अर्जुना ॥ अत कुल साहू दे
वकां तीसी ॥ ११॥ वंदोनि या सपरिवारासी ॥ बहुत संतोष वीरामी ॥ अस्माक
इल साकारासी ॥ सहारील कोर वासी ॥ १२॥ ऐसे देखोनि ब्रह्मवासी ॥
काये बोलिल ॥ तोरु पीके वी ॥ हाती पाहतां ती निबाणासी ॥ काये धुंध करि

४
 सी॥ तुवा॥ १०॥ ते कौरव वीर सुभट॥ धनुर्विद्याचा घनवट॥ पांडवी वीर आध
 ट॥ तुसी बाण ते काया उडो॥ ११॥ तुझ्या करी पाहता ती निबाण॥ कैसे कौरव
 रवाच ती लरणी॥ कौरव मरण दिसना॥ १२॥ असे अको निवचन॥ मग
 ह्मणव भक्त वाहन॥ मासिहा तिचे ती निबाणे॥ त्रैलोक्य संधारीन॥ १३॥ ती नि
 बाण त्याचे हाती॥ जाहला देव व श्रीकृष्ण॥ दिवतु संस्कृति॥ आक्रियतु
 आसि किली॥ १४॥ ती नी बाण ते काया करी॥ हो विपरीत ह्मण सुतारी
 तो म्मणे अवधारी॥ लोक तो जित कीन॥ १५॥ दिव ह्मणे असे त्री लोक
 ये के क बाणे ये कु॥ हि जोइ को निव भु ठ नाथ॥ धोर विस्मित जाला॥
 ॥ १६॥ मग ह्मणे श्री अर्जुन॥ पाये दारव वी वृतांत॥ ते वे ली भीम से नय
 मुतु॥ काय करिता जाला॥ १७॥ सेंदूर भरो निधान ला॥ उधलिला तिये
 वे ली॥ तों गला सकला॥ जे असे ते अवे म नृत्य चा॥ १८॥ मग ह्मणे ह्मणिक
 ला

सी॥ याचे प्रेचिती कैसी॥ तो म्हणे मृत्यु जण सी॥ सेंदूर लागेल ते भेंन
मा॥ १०५॥ देउ तव उजवा तलुवा पाहे॥ तव तेथे सेंदूर लागला आहे
तव विचारि लख दारि काराबो॥ अता येसि उपाव कोय पाहो॥ १००॥
मासे मरण याचि हाती॥ निकनो देहा साधाती॥ याचा कसे निघात॥
निचारें देखे विष्णु दास ना ज्यो॥ ना हा भार ते भीष्म पर्व प्रसंग
दुसरा समाप्त॥ श्री कृष्णार्पण॥ १०६॥ १०७॥ १०८॥ १०९॥ ११०॥ १११॥ ११२॥
श्री गणेशाय नमः॥ संग्राम ते लक्ष्मण भातेसी॥ दुयें धिनु आला
श्री कृष्ण पासी॥ येवोनि उगला चरणासी॥ हजे साहय होवो
नासी॥ ११३॥ देव ह्मणे कौरव नाथा॥ आकाशारि वाचि लुकी उभयता
श्री कृष्ण राव जाहला बोलता॥ ते आरि का सकलिक हो॥ ११४॥ आदि

९

करी

मीसंग्रामुनकरी॥शलेनधरुकरि॥ऐसेबाबोलाबलिजरी॥मी
येरनतुकाकडे॥४॥खपनकोटियादवासी॥जोनेईलबलिभ
द्रासी॥असेदीधलेतुमासी॥न्यावाल्यासि॥जोमनांतुअसतील
मासी॥५॥तेबेलीधुदुपेधिसुनणे॥असीबलिभद्रासिदेवे॥तथा
वलीनारयण॥आसादीधलीनडा॥६॥बलिभद्रासिहणसेच
शामु॥वरवोसंग्रामु॥तेऐको॥उरामु॥कोरवासिहोवासाकारु॥
॥७॥ऐसेबोलेतोअनतु॥त्यावेनविलागंगामुतु॥तुकीक्रेस
वासिकरलुचातु॥देवकंसल्यसकल॥सी॥८॥श्रीकृष्णतुशियाम
व॥नाकलतिसकलदेवा॥तुसारथीपांडवा॥ऐसेजगत्रयजोणे॥९॥
तुयापांडवाजयोदेसी॥सुदर्शतुहातीधरिसी॥तवहनवेहृषीके
शी॥हेमानसीनधरावी॥१०॥अणीकबोलेश्रीनारायणु॥हाचिअ

१७
से आमुचापणू॥ जरि सुदर्शन हाती धरुणे॥ तरि पांडु वासी॥ ११॥ श्रीगुरु
योगा मुरारी॥ तुज करी शस्त्र धरि वीरवरी॥ वास्त्र नेघ सी जरी॥ तरि
साह्य करी न पांडु वा॥ १२॥ आब धारि गा गरुड ध्वजा॥ हापण अमेना
सा॥ पै जाबो लसि धर्मि जा॥ श्रीगुरु साक्षि ठेवि जा॥ १३॥ नग बोला नि
श्रीगुरु साक्षी॥ श्रीगुरु नीचा लाजे लोका रासी॥ कोरा लय करी हृषीकेशी॥
ते सांगरे विष्णु दास नाम्या॥ प्रभु पांडु बोधी संख्या १११॥ श्रीगुरु दय
लु॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ श्रीगुरु येन मः॥ कोरव गेले आपुला मेल
कोरासी॥ श्रीगुरु विचारी आपुले मानसी॥ ह्मणे पांडु विले खंभू सी
हाकाही निवेदिसे ना॥ १९॥ तव योचनार चिले मानसी॥ बोलावी मध्य मरा
त्रीसी॥ आणि बोलाविले त्यासी॥ पाहे पाहे सामर्थ्य सी॥ तया वेली प
रियसी॥ २०॥ तया सिद्ध जे हृषीकेशी॥ तुम्ही ज्योद्या वा पांडु वासी॥

10
साह्यताहोउनिपूर्वजासी॥संकारावाकौरवासी॥११॥तवतोबभ्रुहने
तयाअस्वरी॥१२॥ज्याचादह्नीदेखाहानी॥मीआटलेकाजकेवारी॥
नविचारुआपपरांते॥१३॥अैसेबोलजेतयाचाअैकोनी॥द्वारकीरा
णाविचारकरिअंतःकरणी॥कौरवाउगेदेखानिरणी॥हासंकारील
पांडवा॥१४॥हाधनुर्धरुअसेनिहायकचिबाजेयेकलोका॥हा
नोहेअम्हासिनिहा॥वर्मसबविजाणीतले॥१५॥श्रीहृष्ट
कणहाअम्हानकेभला॥याजिउमावपाहिजेदेखिला॥मगदेव
कायेबोलिला॥तवतयावेली॥१६॥मगहजेद्वारकेराणा॥
तुजाणविशिसकलाचामरणा॥तरीबभ्रुसियामरणा॥कवणज
तीसांगमजा॥१७॥आपुलेमरणजरिजाणसी॥अैसेनाराणपुसेन
वासी॥बभ्रुहणेपरियसी॥वहणीकेपुपरियसीविनवणीमाझे॥१८॥

108

दशने

५ दिव पाउपरिदेव काले ॥ बभ्रुसी तेथे पाठविले ॥ आणितवो तववो
 तेवेला ॥ बभ्रुहण मजभीमचे नमरा ॥ मज्जेनित्रिलोक जिकण ॥ नी
 नीचिबाजे ॥ २४ ॥ भीमासिमा गंदे वा ॥ आलिरपा खां ॥ असुवा ह्या वा
 कोरवा पासि बभ्रुह तमा वा ॥ कोटा ल्य करि ती ल ॥ २५ ॥ कोटुनिया पा
 सि बह तमत ॥ तो कपट करील तेथे ॥ जे सदेव भीम शोना ते सांगिले दे
 खा ॥ २६ ॥ देउपर तो निबोले तप ॥ तो मालु वा गुप्त तेथे राहवे परिय
 सी ॥ तेथे येता जया सिदेव सि ॥ जया वधि ता हो येत ॥ सने सी ॥ २७ ॥ जे
 सेसिक बोनि भीमासी पाठविले ॥ पुनः सवभ्रुसि बोलाविले ॥ त्याप्रति बोला
 आदरिल्ले ॥ देवरावो ॥ २८ ॥ मग देव बभ्रुसी ॥ आमुचे काम तुंवाचे करि सी
 मज्जेनिया तपासी ॥ बोलातां जाहला ॥ २९ ॥ तंव बभ्रु बोलाविले परिये सी
 जे देवा तुवा आहा करि सी ॥ ते करी न निश्च येसी ॥ सय जाणा ॥ ३० ॥ त्याव

विले ॥ भीम शोनासी ॥ २५ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com